

ת"פ 20689/03/16 - פרקליטות מחוז מרכז נגד חליל אבו ריחאן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20689-03-16 פרקליטות מחוז מרכז נ' אבו
ריחאן(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

חליל אבו ריחאן (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ינאי גורני

ב"כ הנאשם: עו"ד ירון פורר

גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 288 לחוק.

ג. **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

ד. **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.2.16 הגיעו בלשים לביתם של נאשמים 2 ו- 3 שהינם אחים, במטרה לעצור את נאשם 2 על פי צו. משהבחינו בהם הנאשמים 2 ו- 3 ניסה נאשם 2 להימלט דרך חלון מרפסת הבית. משהבחינו בו השוטרים הורו לו לרדת למטה, אך הוא עלה חזרה אל תוך הבית. בהמשך משנאזק נאשם 2 על ידי אחד השוטרים, החל להשתולל וניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים, גידף אותם, ירק לעברם, השתולל והתנגד למעצרו. משרותק לרצפה על ידי אחד השוטרים, נשך נאשם 2 את אחד השוטרים בברכו. באותה עת ניגש נאשם 3 אל השוטרים, גידף אותם והפריע למעצרו של נאשם 2. ומשהודיעו השוטרים לנאשם 3 כי הוא מעוכב, דחף את אחד השוטרים בידו. משהודיעו לו השוטרים כי הוא עצור החל נאשם 3 לתקוף את אחד השוטרים, הפילו לרצפה, חבט בגופו וחנק אותו בצווארו. **בהמשך למתואר הגיע למקום נאשם 1, ומשהבחינו בנעשה, הפריע למעצרו של נאשם 3, תוך שהוא דוחף ומגדף את השוטרים. בהמשך, תפס נאשם 1 את ידו הימנית של השוטר במטרה להפריע למעצר ואז תפס את זרת ידו וסובב אותה לכיוונו עד שזו נשברה. בתגובה עזב נאשם 1 את המקום במהירות והלך לכיוון ביתו, בעוד השוטר הולך אחריו**

ומודיע לו כי הוא עצור.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו נאשם 1 הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 56, נשוי ואב ל- 5 ילדים. סיים 8 שנות לימוד. בעבר עבד כמאבטח דרך חברת שמירה במקומות שונים. בשנתיים וחצי האחרונות עד לביצוע העבירה עבד בעבודות מזדמנות בתחום האבטחה והברזל. תיאר כי בילדותו חווה אלימות מצד הוריו ומוריו כאמצעי חינוכי. תיאר כי היה תלמיד טוב בהישגיו ואולם נוכח מצוקה כלכלית עמה התמודדה משפחתו, נשר ממסגרת לימודיו והחל לעבוד. בהיותו כבן 26 נישא לראשונה ונולדו לו 4 ילדים. לפני כשנתיים נישא שנית ונולדה בתו בת השנה. בתקופות מאסר קודמות שולב הנאשם בהליך טיפולי למניעת אלימות במשפחה וכן עבר תהליך גמילה מסמים ומאז שומר על ניקיון מסמים. במהלך מעצרו התרשם שירות המבחן כי הנאשם ניהל מגיל צעיר אורח חיים בלתי יציב ועברייני, אך במסגרת עונשים משמעותיים שהוטלו עליו הצליח לערוך שינוי במצבו באמצעות שיתוף פעולה בהליך טיפולי מקצועי. לצד זאת בלט כי הנאשם בעל סף תסכול נמוך בכל הנוגע למצבם של בניו, מאופיין בשתלטנות ומרוכז בצרכיו האישיים. הנאשם גילה גישה קורבנית, שלל בעיותיו בהתנהגותו כלפי השוטרים והשליך אחריות על בנו. בהמשך שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ב-18.5.16 והשתתף בה עד סיומה בתאריך 26.10.16. הנאשם הגיע לרוב המפגשים ובחלקם נטל חלק פעיל. בהתייחסו לעבירות, תיאר כי בוצעו על רקע צעקותיה של גרושתו אשר חששה לפגיעה בנכדה בת ה- 6 חודשים עם כניסת השוטרים לביתם. כמו כן התקשה לראות את בניו במצב שנוצר והרגיש צורך לסייע להם. לדבריו, פעל באימפולסיביות מתוך מצוקה ולחץ וללא שיקול דעת. הנאשם ביטא חרטה וצער על התנהגותו, תאר כי שגה בהתנהלותו והביע את הערכתו לגורמי אכיפת החוק. שירות המבחן התרשם כי לצד אורח חייו הבלתי יציב ותפקוד ירוד במישורים שונים בחייו, מאפייני אישיותו וקשייו לשלש בעוצמת רגשותיו, חלה התמתנות משמעותית במעורבותו של הנאשם בפלילים. הליך טיפולי ממושך שעבר במסגרת מאסרו ושיתוף פעולה עם שירות המבחן הביאו את שירות המבחן להעריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו בינוני. נוכח ההישגים השיקומיים אליהם הגיע הנאשם ונוכח מוכנותו להשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

ראיות לעונש

5. עדות השוטר נתי צבג - במהלך האירוע נשברה זרת יד ימינו. כתוצאה מהפגיעה ביד ימין שהיא היד הדומיננטית נפגעו יכולותיו היומיומיות כגון כתיבה או הקלדה, וכן יכולת לקחת חלק בפעילויות ספורטיביות בהן הוא שותף. בנוסף נדרש להיות "מקורקע" לעבודה משרדית ולהימנע מלצאת לשטח, על אף שהוא ראש צוות. בנוסף עבר טיפולי פיזיותרפיה וטיפולים נוספים.

6. עדות ראובן אלטמן - חברו של הנאשם ומכר של המשפחה. מאז האירוע נמצא הנאשם במצב נפשי וכלכלי קשה. הנאשם תיאר בפניו כי ביקש להגן על ילדיו. הנאשם הביע בפניו חרטה רבה על המצב אליו נקלע.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד ינאי גורני, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. מדובר באירוע בו הגיעו שוטרים לבצע את תפקידם ולעצור את אחד מבניו של הנאשם. הערכים המוגנים שנפגעו הינם הגנה על שלמות הגוף והגנה על יכולתם של שוטרים לבצע את תפקידם כהלכה, בבטחה וללא מורא וכן פגיעה בכבודם של עובדי ציבור. אופי העבירה מהווה גם פגיעה בשלטון החוק. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. מדובר בשימוש משמעותי בכוח אשר גרם לפגיעה משמעותית. אמנם מדובר בשבר בזרת, אך יש לה משמעות רצינית באופן מעשי ולכן אין מקום להקל בכך ראש. השוטרים הינם עובדי ציבור שמטרתם להגן על הציבור ולאכוף את החוק. לעיתים הם נתקלים באנשים אלימים ועל כן חלה החובה להגן עליהם. תקיפת שוטרים הינה חתירה תחת שלטון החוק ועל כן ראוי כי יוטל בגינה מאסר בפועל. מתחם העונש הינו בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. חלקו היחסי של הנאשם באירוע היה משמעותי. אמנם הוא הצטרף לאירוע בעיצומו אך נטל חלק פעיל ומרכזי, תקף שוטר וגרם לו לחבלה חמורה, כל זאת כדי למנוע את מעצרו של בנו. לנאשם עבר מכביד מאוד, לחובתו 13 הרשעות קודמות. רוב העבירות ישנות באופן יחסי, אך ניתן לראות כי היו שנים של הפוגות ואז שוב חזרה לביצוע עבירות. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר ארוכים. הנאשם אמנם הודה וחסך זמן שיפוטי ונראה כי גם שיתף פעולה עם שירות המבחן ואולם עדיין מדובר באדם אימפולסיבי שרמת המסוכנות ממנו היא בינונית. לפיכך אין לאמץ את המלצת שירות המבחן ואין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש. יש לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינים של הנאשמים 2 ו- 3 שכן הם הורשעו בעבירות חמורות פחות. אמנם לנאשם 3 יש עבר פלילי חדש יותר ואולם מדובר בנאשם צעיר יותר עם עבר פלילי פחות מכביד. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלק הנמוך של מתחם העונש לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ירון פורר, מדובר באירוע ספונטני אשר הנאשם אינו היוזם שלו. תיאור השתלשלות האירועים מלמד כי הנאשם הגיע למקום בעקבות צעקות ששמע. הוא לא הגיע למקום כדי לתקוף שוטרים, אלא כדי לסייע לילדיו. הנאשם היה בסערת רגשות, נכנס לתוך סיטואציה בה ראה את השוטרים ואת ילדיו והוא נלחץ ושגה. הנאשם מכה על חטא. אמנם המדובר באירוע שתוצאתו חמורה ואולם לא מדובר ברף אלימות גבוה. הנאשם לא העלה על דעתו שזו תהיה התוצאה כשפעל כפי שפעל. דווקא מתוך עברו הפלילי ניתן לראות כי מינואר 2011, שאז הורשע בהחזקת סכין, לא ביצע עבירות. עברו המשמעותי היה לפני 18 שנה ויותר. יש הבדל משמעותי באורח החיים שלו. התסקיר אף מפרט את השינוי המשמעותי שהנאשם עשה וכי בשלב מסוים של חייו הוא עשה תפנית משמעותית באורח חייו, חדל מלבצע עבירות פליליות והחל לעבוד. הנאשם היה עצור במשך חודשיים ושבוע ולאחר מכן שוחרר בתנאי מעצר בית מלא. הוא פוטר מעבודתו ומצבו הכלכלי בכי רע. בעניינו של נאשם 3, אשר היה מיוזמי האירוע ולחובתו שני מאסרים על תנאי, הוצג הסדר של 9 חודשי מאסר. הנאשם היום כבן 55, סובל מבעיות בריאותיות. לא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה במתלונן. התסקיר חיובי ומצביע על חרטה. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ושירות המבחן מבקש לשמור על ההישגים השיקומיים שהושגו. מתחם העונש מתחיל מצו של"צ וכן ניתן לסטות לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחלופין להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

9. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 3

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי וכן שמירה על שלמות גופו של אדם. בהקשר זה יודגש כי יש להגן על השוטרים מפני פגיעה בהם במהלך ביצוע תפקידם.
12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני עד גבוה. הנאשם תקף וגידף את השוטר בכדי למנוע ממנו מלבצע את תפקידו וגרם לו לחבלה חמורה של שבר בזרת יד ימין.
לעניין זה ראו בין היתר ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל** (30.12.13):
"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק...אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד... מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".
13. על חומרת הפגיעה בערך המוגן ניתן אף ללמוד מהעונש שקבע המחוקק בצידה של עבירת חבלה חמורה, שהינו עונש של 7 שנות מאסר.
14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (ראו לדוגמא: רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (18.11.2010); רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.3.11); רע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (9.7.14); רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל** (2.5.13); ע"פ (מח' ב"ש) 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (1.1.14); ע"פ (מח' חי') 337-06-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (22.9.11); ת"פ (י-ם) 24921-04-14 **מדינת ישראל נ' שושן** (9.5.16); ת"פ (ב"ש) 6384-10-15 **מדינת ישראל נ' איבגי** (29.5.16); ת"פ (י-ם) 14965-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו רקבה** (26.3.15)).
15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
א. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; אין חולק כי הנאשם לא היה מחולל האירוע אלא הצטרף אליו בעיצומו לאחר שהגיע למקום וראה את השוטרים מנסים לעצור את בניו, נאשמים 2 ו-3. ואולם חלקו של הנאשם היה משמעותי נוכח ניסיונו למנוע את מעצרו של בנו תוך שהוא מגדף ותוקף את השוטר עד אשר שבר את אצבעו.
ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם שבר באצבעו של השוטר, הוא נזקק לטיפול רפואי וכן נגרמה לו חוסר נוחות במישורי חייו השונים והוא נאלץ לבצע עבודות משרדיות נוכח פציעתו. בהקשר זה יודגש כי אני מקבל את עדותו של השוטר בנוגע לפגיעה בו כמהימנה וזאת על אף שלא הוצגו לכך ראיות תומכות.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הנאשם פעל כמתואר, לאחר שהבחין בשוטרים מנסים לעצור את בניו, אשר התנגדו למעצר.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מארבעה חודשי עבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין, במיוחד נוכח השינוי שנראה כי הנאשם ערך בשנים האחרונות בחייו וכן נוכח התגייסותו לטיפול במסגרת שירות המבחן. עם זאת, ההליך הטיפולי שעבר הנאשם אינו מצדיק סטייה ממתחם העונש, ואולם יש להתחשב בו במסגרת גזירת העונש בתוך גדר המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1961, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים, הקטנה שבהם בת שנה. הנאשם סובל מבעיות בריאותיות שונות, מאז ביצוע העבירות איבד את מקום עבודתו ונקלע למצוקה כלכלית. הטלת עונש מאסר בפועל בכליאה ממש תפגע בנאשם ועלולה להוביל לגדיעת השינוי שערך הנאשם בחייו בשנים האחרונות. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. לחובתו של הנאשם 13 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, אלימות, נשק, תקיפת שוטרים ועוד. העבירה האחרונה משנת 2011 בגין החזקת סכין, והעבירה שלפניה משנת 2000. בגין הרשעותיו, ריצה הנאשם 9 מאסרים, חלקם לתקופות משמעותיות.

19. שיקול משמעותי לענישה במקרה דנן נוגע **לעקרון האחידות בענישה**. כפי שקבע כב' השופט י' דנציגר בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.15) עקרון האחידות בענישה הינו עקרון יסוד במשפט הפלילי:

"עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, עקרון זה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע".

20. בתיק זה, הורשע נאשם 2 בעבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על נאשם זה שהינו יליד 1991 ולחובתו 7 הרשעות קודמות וכבר ריצה מאסרים, הושת, על פי הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, מאסר בפועל למשך 6 חודשים ויום ומאסר על תנאי.

כמו כן בתיק זה הורשע נאשם 3 בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הגם שטרם נגזר דינו של נאשם 3, הרי שהצדדים הציגו בעניינו הסדר טיעון ובו יעותרו במשותף להשית על הנאשם בין היתר 9 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת שני עונשי מאסר על תנאי. לחובתו של נאשם 3, אשר הינו יליד 1995, ישנן 3 הרשעות קודמות בגין ריצה מאסר.

21. בהשוואה בין עניינו של הנאשם לבין ענינם של שני הנאשמים האחרים, סבורני כי עונשו של

הנאשם בתיק זה ראוי שיהיה קל יותר וזאת על אף שהורשע בעבירה חמורה יותר. זאת נוכח גילו של הנאשם, מצבו הבריאותי, ההליך הטיפולי שעבר במסגרת שירות המבחן וכן השינוי שביצע הנאשם באורח חייו. אמנם לנאשם עבר פלילי מכביד, ואולם רובו של עבר זה הינו מלפני 16 שנה ויותר. נראה כי הנאשם עשה מאמצים רבים כדי להחזיר את חייו אל מסלולם ובשנים האחרונות אף הצליח בכך. כמו כן, נתתי דעתי לכך שלמרות חלקו המשמעותי של הנאשם באירוע, הרי שבפועל לא היה מחולל האירוע, אלא דווקא הנאשמים האחרים.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן לסיכון להישנות מעשים נוכח קווי אישיותו האימפולסיביים של הנאשם.

23. עוד יצוין כי הנאשם שהה במעצר ממש למעלה מחודשיים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים משמעותיים. מובן שלנוכח הטלת עבודות שירות, אין מקום לניכוי ימי מעצרו.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף המרבי לצד עונשים נוספים. כמו כן, נוכח הנזק המשמעותי שנגרם לשוטר אשר נשברה אצבעו, סבורני כי יש לפסוק פיצוי משמעותי לשוטר. בנוסף לכך, מן הראוי להטיל על הנאשם אף קנס כספי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי, וזאת כרכיב ענישה קונקרטי ומרתיע נוסף.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 22.1.17.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם מסוג פשע, או עבירה כלפי שוטר מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם מסוג עוון או עבירה כלפי שוטר מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 6,000 ש"ח למתלונן, עד תביעה מספר 4. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בשני תשלומים חודשיים החל מיום 1.2.17 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. קנס כספי בסך של 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.5.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ו. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יבצע את המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

ההפקדות יוותרו על כן עד להיות גזר הדין חלוט. לאחר היות גזר הדין, יושבו ההפקדות למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית. לבקשת הנאשם, מתוך ההפקדה סך של 3,000 ₪ יועברו לב"כ הנאשם, בכפוף לכל הוראה חוקית.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.